

Pokrytectvo technologických gigantov - Google, Facebook a Twitter nie sú len neutrálnymi sprostredkovateľmi správ

- CZ24 News | 24. října 2020

„Twitter a Facebook aktívne zasahujú do volieb spôsobom, aký nemá obdobu v dejinách našej krajiny!“ pobúrene [vyhlásil](#) pred niekoľkými dňami republikánsky senátor Ted Cruz.

V stredu minulý týždeň boli stránky Facebook a Twitter opäť prichytené na hruškách, keď znemožnili zdieľanie článku z denníka [New York Post](#), ktorého obsah je krajne nepríjemný pre prezidentského kandidáta Joea Bidena.

Až sa raz niekedy v budúcnosti bude písať história technologických gigantov a bude sa skúmať dôvod, pre ktorý sa ich americká vláda rozhodla rozbiť a silne regulovať, možno práve toto sa bude uvádzať ako rozhodujúci moment, keď pretiekol pohár trpezlivosti.

Kauza sa týka Bidenovo syna [Huntera](#), čiernej ovce rodiny, ktorý má problémy s drogami a vedie [divoký život](#). V roku 2014, teda **v čase, keď bol Joe Biden Obamovým viceprezidentom Spojených štátov**, sa [Hunter Biden](#) stal členom správnej rady ukrajinskej energetickej holdingovej spoločnosti [Burisma](#), s ktorou sa spájali korupčné praktiky, za čo dostával „symbolických“ päťdesiat tisíc dolárov mesačne, hoci nemal nijaké skúsenosti z energetického priemyslu a neovláda ukrajinský jazyk. Človek nemusí byť investigatívny novinár, aby mu bolo jasné, že Burisma zamestnala Huntera iba preto, aby získala prístup k jeho vplyvnému oteckovi.

Nechcem sa tu rozpisovať o podrobnostiach emailovej komunikácie, ktorú denník získal z notebooku (obsahujúceho takmer **dvanásťtisíc emailov so spoločnosťou Burisma** a tiež s čínskou firmou CEFC China Energy Co. a približne dvadsaťpäťtisíc fotografií **vrátane detskej pornografie**), ktorý

si zaneprázdnený Hunter zabudol vyzdvihnúť z opravovne od apríla 2019. Článok oživil kauzu z roku 2018 spočívajúcu v obvineniach, že Hunter Biden spoločne s otcom využili svoj vplyv a pomohli ukrajinskej spoločnosti Burisma (a predovšetkým sebe), čo však [vtedy vehementne odmietali](#) a obviňovali Trumpa.

Na toto nové odhalenie bleskovo zareagovali Facebook a Twitter. [Andy Stone](#), člen facebookového PR tímu, vyhlásil, že sa firma rozhodla „obmedziť šírenie tejto správy na našej platforme“. (Čistou „náhodou“ pracoval Stone pred nástupom do Facebooku na ústredí Demokratickej strany).

Twitter zašiel ešte ďalej. Šíreniu článku zamedzil úplne. Ak sa niekto pokúsil zdieľať odkaz, aplikácia mu to nedovolila. Pokiaľ ho chcel poslať niekomu inému cez Twitter chat, stalo sa to isté. Účty, ktoré sa opakovane pokúšali o zdieľanie článku, boli načas zablokované. Stalo sa to aj hovorkyni Bieleho domu (!) [Kayleigh McEnanyovej](#). Oficiálne zdôvodnenie bolo, že „firma nepovoľuje zdieľanie“.

„Ja, redaktor denníka The New York Post, jedného z najväčších novín v krajine, nemôžem uverejniť jeden z našich článkov, ktoré dokumentujú korupciu kandidáta na prezidenta z veľkej strany Bidena!“, sťažoval sa 14. októbra redaktor [Sohrab Ahmari](#).

Carlson Tucker, komentátor televízie FoxNews, to komentoval poznámkou, že Twitter potláča nepríjemné správy „presne ako čínska vláda“ a snahu spoločnosti Twitter zablokovať článok v New York Post o demokratickom prezidentskom kandidátovi Joeovi Bidenovi a jeho synovi Hunterovi označil za „temný okamih“ slobody tlače.

Pokusy Facebooku a Twitteru zablokovať históriu týkajúcu sa Joea a Huntera Bidenovcov **sú však iba završením štvorročnej usilovnej práce** na transformácii sociálnych sietí.

Ťažký život miliardárov

Dnes však ani miliardári nemajú ľahký život. Keď v roku 2016 vyhral americké prezidentské voľby Donald Trump, zakladateľ Googlu [Sergey Brin](#) bol tým tak zdrvený, že sa z toho dlho nevedel spamätať. Až po niekoľkých týždňoch, keď ako-tak prišiel k sebe, zvolal svojich pracovníkov a zdôveril sa im, čo mu najviac leží na srdci: „Ako prisťahovalec a utečenec [považujem tieto voľby za hlboko urážlivé](#) (deeply offensive) a viem, že aj mnohí z vás to takto cítia“. „Väčšina ľudí je z toho rozrušená a smutná,“ uviedol. „[Výsledok volieb]... je v rozpore s mnohými našimi hodnotami.“

O dva roky neskôr z tohto stretnutia [uniklo video](#) s označením DÔVERNÉ – IBA PRE INTERNÚ POTREBU. Aké dôverné veci? Čo na ňom ešte odznelo?

Podľa [Kenta Walkera](#), viceprezidenta pre globálne záležitosti spoločnosti Google, voľby boli prejavom „**xenofóbie, nenávisti a túžby po odpovediach, ktoré môžu alebo nemusia byť**“, a vyjadril obavy, že svet smeruje k „tribalizmu, ktorý je (z dlhodobého hľadiska) sebadeštruktívny“.

[Ruth Poratová](#), finančná riaditeľka, sa pokúsila vyrozprávať svoje skúsenosti z volebnej noci, ale **v polovici sa od dojatia takmer rozplakala**. Potom sa na jej výzvu začali všetci [objímať](#).

Na scénu prišli najvyšší vedúci pracovníci spoločnosti Google, vrátane výkonného riaditeľa [Sundara Pichai](#). **Všetci do jedného vyjadrovali zdesenie nad voľbou prezidenta Trumpa**. Keď sa už na konci jeden radový zamestnanec spoločnosti Google nespýtal, či z volieb vyplynulo aj niečo pozitívne, miestnosť [vybuchla smiechom](#).

Pichai zdráhavo pripustil, že azda Trumpove plány na zlepšenie americkej infraštruktúry môžu byť prínosom, ale podľa Brina akékoľvek nádeje, že Trump bude robiť dobré veci, sú iba „zbožným želaním“.

[Kent Walker](#), právny šéf spoločnosti, uviedol, že **všetci by mali urobiť všetko pre to, aby populistické hnutie reprezentované Trumpom bolo iba prechodným výkyvom (blip) na dejinnej ceste k pokroku.**

Hm.

Ak by šlo o vyjadrenia predstaviteľov akejkoľvek inej firmy, bola by to ich súkromná vec a nikoho by to nezaujímalo. Spoločnosť Google je však **schopná výrazne ovplyvňovať voľby** vďaka svojej dominancii medzi internetovými vyhľadávačmi, ktorá ďaleko prevyšuje možnosti ktoréhokoľvek iného subjektu.

Ved' na tomto stretnutí prišiel Brin s tým, že Google by mal upraviť algoritmus tak, aby podporoval „lepšiu kvalitu riadenia a rozhodovania“, čiže ľudskou rečou povedané, aby ovplyvňovali rozhodovanie v prospech Demokratickej strany a proti Trumpovi, čo všetci v sále hneď pochopili a po návrate na svoje pracoviská sa pustili do práce.

O pár kilometrov ďalej, v centrále Facebooku, bola nálada takmer navlas rovnaká. Aj tam bola atmosféra zdrvená a sklúčená. Aj tam bolo veľa zronených tvárí, ohromené a šokované ticho. Podľa informácií, ktoré unikli z firmy, Facebook organizoval povolebné stretnutia, ktoré sa podobali na tie v spoločnosti Google, s jasným zameraním na to, ako voľby „zlepšiť“.

„Dobří cenzori“?

Keď chcú ľudia zistiť nejakú informáciu, čo robia? Idú na stránku www.google.com a tam hľadajú informácie.

Misiou spoločnosti je „organizovať svetové informácie“ a tieto informácie zahŕňajú aj nás všetkých. Ak používame produkty Google – zariadenie, prehliadač, telefón s Androidom, Gmail alebo YouTube – Google vie, čo s ním robíme. Google číta naše e-maily, dokumenty a texty. Google vie, aká hudba sa nám páči, komu telefonujeme a odkiaľ telefonujeme.

Je to úroveň sledovania a znalostí, o ktorých sa KGB (niekdajšia sovietska tajná polícia) ani len nesnívalo! Google totiž vie o nás všetko. Vie tiež, ako s nami manipulovať, a to zahŕňa aj to, čo vidíme, keď používame svoj vyhľadávací nástroj. Psychológ [Dr. Robert Epstein](#), ktorý sa roky venuje tejto problematike, **uskutočňoval experimenty, ktoré poukazovali na obrovský dopad tohto typu vyhľadávacej manipulácie na nerozhodnutých voličov.** V nedávnom [rozhovore s Glennom Beckom](#) varoval, že takto je možné nakloniť dolava „milióny“ hlasov.

Problém Facebooku, ktorý má pod kontrolou 80% sociálnych médií, Googlu, ktorý predstavuje 80% internetového vyhľadávania, a ďalších podobných spoločností, je v tom, že manipuláciou s výsledkami a mazaním nepohodlných správ a príspevkov môžu ovplyvňovať a aj ovplyvňujú verejnú mienku smerom, akým len chcú.

Počiatočný šok z volebného výsledku roku 2016 sa v Silicon Valley zmenil na hnev – a na akciu. Iniciatívy proti „falošným správam“, „nenávisťným prejavom“, na podporu „volebnej integrity“, zaznamenali po Trumpovom zvolení obrovský nárast.

Technologickí giganti totiž považujú seba za „dobrých cenzorov“, dobroprajných komisárov kontrolujúcich informácie, ktoré dostávame, aby nás „chránili“ pred „nebezpečným“ jazykom. Usilujú sa manipulovať informáciami tak, aby si to používatelia nevšimli, pričom vedia využiť veľké dáta (big data) na usmernenie nerozhodnutých voličov.

Upravujú priebežne svoje algoritmy, manipulujú informáciami, s ktorými sa každý deň stretávame.

Takto nám algoritmy sociálnych sietí podsúvajú najmä to, čo uznajú za vhodné, kým to, čo sa im nepáči, posúvajú na nižšie priečky. „Nepříjemné pravdy“ nemusia vymazávať; stačí, že ich iba posunú vo výsledkoch vyhľadávania tak ďaleko, aby ich hľadajúci nenašli hneď. 90% ľudí, ktorí vyhľadávajú na Googli, sa zastavia už na prvej strane nájdených výsledkov a ďalej nepokračujú.

Twitter, Facebook až šesťdesiatpäťkrát cenzurovali Trumpa, kým Bidena ani raz

Technologickí giganti sa teraz ocitli v zložitej situácii. Aj keď prakticky všetci Trumpom opovrhujú, potrebujú si zachovať aspoň zdanie politickej neutrality. Na rozdiel od ľavicových akademikov a neziskových organizácií nemôžu jednoducho vyhlásiť boj proti „pravicovej manipulácii“ alebo zverejniť zoznam „zakázaných konzervatívnych webov“.

Napriek tomu, že začali „čistiť“ svoje platformy od prominentných konzervatívcov a alternatívnych mediálnych zdrojov, **naďalej o sebe tvrdia, že sú politicky neutrálni.**

„Považujeme sa za platformu pre všetky idey,“ povedal CEO Facebooku Mark Zuckerberg len pred niekoľkými mesiacmi. Po generálnom prepracovaní [News Feed](#) (kanál vybraných príspevkov) došlo k takmer **päťdesiatpercentnému (!) poklesu návštevnosti facebookovej stránky prezidenta Trumpa** a k viac než päťdesiatpercentnému poklesu návštevnosti viacerých konzervatívnych webových stránok z Facebooku.

Prečo ľavica tak nenávidí Trumpa?

Antipatia ľavice k prezidentovi Trumpovi spočíva v jeho odmietnutí veriť v naratívy „akademickej obce, „woke“ korporácií a administratívneho štátu“. A čo je ešte horšie, **má neintervencnú zahraničnú politiku „America First“, ktorá cúva z konfliktov v zahraničí**, čo je v úplnom protiklade s tým, čo demokratické a republikánske administratívy robili v posledných dvadsiatich rokoch.

Trump mení taktiež demokratickú a republikánsku politiku v oblasti voľného obchodu, najmä s Čínou, predstavuje prekážku politike „otvorených hraníc“, ktorá je demokratom nápomocná, pretože migranti väčšinou hlasujú za nich (i za republikánov podporovaných „veľkou obchodnou lobou“). A v neposlednom rade **je jednoznačne „pro-life“**, čo by aj samo o sebe stačilo na to, aby ho liberálna ľavica znenávidela.

Konzervatívci musia bojovať proti BiG Tech, inak prehrajú

Každý, kto má moc vnucovať, sankcionovať alebo cenzurovať druhého, má v rukách obrovskú moc. V Spojených štátoch sú republikáni aj demokrati nespokojní s internetom. Republikáni preto, lebo je tam priveľa cenzúry, demokrati preto, lebo jej tam je ešte stále primálo.

Mohutné monopoly kontrolujú politický diskurz a keď utiahnu slučku okolo konzervatívcov, politický prejav na internete bude pozostávať z mediálnych naratívov, **niekoľkých krotkých konzervatívcov** a ešte pár vecí k tomu.

Salámová metóda

Viacerým konzervatívnym českým politikom bol zakázaný prístup na YouTube, [poľské spravodajské weby](#) boli odstránené z Twitteru aj YouTube, vrátane úplného zákazu celého mediálneho výstupu [Poland Daily](#) na Twitteri minulý mesiac, čo sa považuje za priamy útok na slobodu tlače.

Zákonodarcovia na celom svete hľadajú spôsoby, ako zamedziť monopolu Big Tech korporácií v toku informácií a správ. **„Na základe akých zákonov a podľa akých garancií právneho štátu má**

Facebook právo cenzurovať maďarských občanov?“, kladie si rečnícku otázku maďarská ministerka spravodlivosti Judit Vargová a zdôrazňuje: „Pracujeme na tom, aby aj v digitálnom priestore existovali tieto záruky právneho štátu!“

Maďarsko pritom nie je jedinou krajinou v stredoeurópskom regióne, ktorú znepokojuje cenzúra sociálnych médií. Pred vyše mesiacom bola v Českej republike rozbehnutá veľká petícia, podpísaná aj mnohými známymi českými osobnosťami, navrhujúca prijať zákon, ktorý by **trestal porušovanie slobody prejavu na platformách sociálnych médií**.

Na slovenskej politickej scéne podobné hlasy zatiaľ nie je počuť.

Moc Big Tech korporácií, ktoré sú v centre politickej, ekonomickej a kultúrnej moci, rastie exponenciálne, hoci stále je ešte zraniteľná. Spoločnosti, z ktorých sa o desať rokov stanú nehnuteľné oligarchie, je stále možné rozkladať a rozbíjať. Internet a trh s ideami môžu opäť povstať z ruín týchto monopolov. **Preto musí byť cieľom každého víťazného konzervatívneho hnutia zlomenie tohto neoprávneného monopolu moci.**

Autor: Mikuláš Hučko

Zdroj: <https://www.christianitas.sk/>